

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเชิงทดลองเรื่อง “ผลของการใช้ชุดฝึกต้นแบบพัฒนาจิตลักษณะแบบบูรณาการและทักษะแบบบูรณาการที่มีต่อเจตคติและพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ” มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ คือ เพื่อศึกษา 1) ผลของการฝึกจิตลักษณะและทักษะที่มีต่อพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ของนักศึกษา 2) อิทธิพลร่วมของปัจจัยเชิงสาเหตุสมทบทั้งทางด้านจิตลักษณะ และสถานการณ์ทางสังคม ของนักศึกษากับการฝึกจิตลักษณะและทักษะที่มีต่อเจตคติและพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันของนักศึกษา และศึกษาว่า 3) นักศึกษากลุ่มใดที่ได้รับผลดีมากหรือน้อย จากการฝึกดังกล่าว

ตัวแปรอิสระจัดกระทำของการวิจัยเชิงทดลองครั้งนี้ คือ การฝึกจิตลักษณะแบบบูรณาการ และการฝึกทักษะแบบบูรณาการ นักศึกษาตัวอย่างในการทดลอง 120 คน ได้ถูกจัดเข้าสู่กลุ่ม 4 กลุ่ม โดยการสุ่มแบบให้ออกาสเท่าเทียมกันได้กลุ่มละ 30 คน การฝึกใช้เวลาเท่ากันคือกลุ่มละ 15 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง สัดส่วนการฝึกในแต่ละกลุ่มคือ กลุ่มที่ 1 ฝึกจิตลักษณะแบบบูรณาการ 9 คาบ และฝึกทักษะแบบบูรณาการ 6 คาบ รวมใช้เวลา 15 คาบ เรียกว่าการฝึกแบบ 100 % กลุ่มที่ 2 ฝึกจิตลักษณะแบบบูรณาการ ใช้เวลา 9 คาบ และฝึกกิจกรรมอย่างอื่น 6 คาบ รวม 15 คาบ เรียกว่าการฝึก 50% แบบที่ 1 กลุ่มที่ 3 ฝึกทักษะแบบบูรณาการใช้เวลา 6 คาบ และฝึกกิจกรรมอย่างอื่น 9 คาบ รวม 15 คาบ เรียกว่าการฝึก 50% แบบที่ 2 กลุ่มที่ 4 ฝึกด้วยกิจกรรมอย่างอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการฝึกจิตหรือทักษะใช้เวลา 15 คาบ เรียกว่าการฝึกแบบ 0 % จิตลักษณะสำคัญที่ฝึกในจิตลักษณะแบบบูรณาการ ได้แก่ เจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบัน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ทักษะสำคัญที่ฝึกในทักษะแบบบูรณาการได้แก่ ทักษะการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นทักษะสำคัญที่จะทำให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์เกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันฯ ในลักษณะมีส่วนร่วม มีส่วนช่วยในการทำกิจกรรมบรรลุความสำเร็จด้วยดี ตัวแปรอิสระสมทบประกอบ ด้วยตัวแปรจิตลักษณะเดิมได้แก่ สุขภาพจิต ความเชื่ออำนาจในตน ความมีเหตุมีผลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตัวแปรที่เป็นสถานการณ์สมทบได้แก่ การอบรมเลี้ยงดู (แบบใช้เหตุผลและแบบรักสนับสนุน) การมีตัวแบบที่ดี และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมสถาบัน ตัวแปรตามในการวิจัยครั้งนี้มี 2 กลุ่ม

กลุ่มที่วัดทันทีหลังฝึกมี 4 ตัวแปร ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ความพร้อมที่จะเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ และเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ กลุ่มที่วัด 1 เดือนหลังฝึกมี 5 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปร แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน เจตคติต่อการร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ และเจตคติต่อโครงการอบรม

การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างใช้สถิติแบบพรรณนา โดยการหาความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าพิสัย การทดสอบสมมติฐานที่ 1 – 4 ใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และสองทาง One and Two way ANOVA และการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe method) เมื่อพบนัยสำคัญของ การวิเคราะห์ความแปรปรวนกรณีมีการเปรียบเทียบ 2 กลุ่มขึ้นไป การทดสอบสมมติฐาน ที่ 5 ใช้สถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis : MRA)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะเป็นไปตามลำดับ คือเสนอผลวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ผลวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน 5 ข้อ และการวิเคราะห์เพิ่มเติมในส่วนที่น่าสนใจสืบเนื่องจากการวิเคราะห์ตามสมมติฐาน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ตัวแปรอิสระ (การฝึกจิตลักษณะสำคัญ)

1. เจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์

(Attitudes toward constructive participation in the institutional activities)

2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement motivation)

3. ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน (Future orientation and self control)

ตัวแปรเชิงเหตุผลสมทบปัจจัยทางจิต (จิตลักษณะเดิม)

1. สุขภาพจิต (Mental health)

2. ความเชื่ออำนาจในตน (Internal locus of control)

3. ความมีเหตุผลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(Reasoning based on philosophy of sufficiency economy)

ตัวแปรเชิงเหตุผลสมทบปัจจัยทางสถานการณ์

1. การอบรมเลี้ยงดู (Child-rearing practice)

2. การมีตัวแบบที่ดี (Having good role model)

3. การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมสถาบัน

(Received information of Institution activities)

ตัวแปรตามที่ใช้ในการวิเคราะห์ (วัดทันทีหลังฝึก)

1. เจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์

(Attitudes toward constructive participation in the institutional activities)

2. ความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์

(Attention on constructive participation in the Institutional activities)

3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement motivation)

4. ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน (Future orientation and self control)

ตัวแปรตามที่ใช้ในการวิเคราะห์ (วัดหลังฝึก 1 เดือน)

1. เจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์

(Follow-test attitudes toward constructive participation in the institutional activities)

2. พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์

(Behavior on constructive participation in the Institutional activities)

3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement motivation)

4. ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน (Future orientation and self control)

5. เจตคติต่อโครงการอบรมฯ (Attitudes toward project)

ตัวแปรลักษณะทางชีวสังคมเป็นตัวแปรที่ใช้ในการแบ่งกลุ่มการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ เพศ (SEX), สาขาวิชา (Major), เกรดเฉลี่ย (GPA), การศึกษาของบิดา (Father education), การศึกษาของมารดา (Mother education), อาชีพของบิดา (Father career), อาชีพของมารดา (Mother career) และรายได้เฉลี่ยของครอบครัว (Family economic status)

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 2 ซึ่งมีลักษณะและภูมิหลังได้แก่ เพศ สาขาวิชาที่เรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา อาชีพของบิดาและมารดา และสภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว เมื่อจำแนกตามประเภทหรือระดับของตัวแปรเหล่านั้น นับจำนวนและคำนวณค่าร้อยละ หรือคำนวณค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ตัวอย่างเป็นนักศึกษาหญิง (ร้อยละ 63.7) มากกว่านักศึกษาชาย (ร้อยละ 36.3) เป็นนักศึกษากลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ (ร้อยละ 59.7) มากกว่ากลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ (ร้อยละ 40.3) การศึกษาของบิดาและการศึกษาของมารดาส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 81.7 และร้อยละ 84.2 ตามลำดับ) อาชีพของบิดาและอาชีพของมารดาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขายและอื่น ๆ (ร้อยละ 85.0 และร้อยละ 92.4 ตามลำดับ) ผลการเรียนของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง คือ มีผลการเรียนเฉลี่ย (GPA) อยู่ในช่วง 2.50-2.99 ร้อยละ 43.3 และรายได้เฉลี่ยของครอบครัวของนักศึกษาต่ำกว่า 10,000 บาทต่อเดือนและตั้งแต่ 10,000 บาทต่อเดือนใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 49.2 และ 50.8 ตามลำดับ) (ดังตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.1 แสดงลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

สาขาวิชา	เพศ				รวม	
	ชาย		หญิง		จำนวน	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
กลุ่มวิชามนุษย์ - ครุศาสตร์	4	3.4	23	19.3	27	22.7
- วิทยาการจัดการ	4	3.4	14	11.8	18	15.1
- มนุษย์ศาสตร์	9	7.6	17	14.3	26	21.8
รวม					71	59.7
กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ - วิทยาศาสตร์	3	3.4	22	18.5	25	21.0
- เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	22	18.5	2	0.2	24	19.3
รวม					49	40.3
รวมทั้งสิ้น					120	100.0
การศึกษาของบิดา						
การศึกษาบิดาต่ำ	34	28.3	64	53.3	98	81.7
การศึกษาบิดาสูง	9	7.5	13	10.8	22	18.3
รวม					120	100
การศึกษาของมารดา						
การศึกษามารดาต่ำ	37	30.8	64	53.3	101	84.2
การศึกษามารดาสูง	6	5.0	13	10.8	19	15.8
รวม					120	100

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

สาขาวิชา	เพศ				รวม	
	ชาย		หญิง		จำนวน	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
อาชีพของบิดา						
ครู/อาจารย์/ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจฯ	6	5.0	12	10.0	18	15.0
ค้าขายและอื่น ๆ	37	30.8	65	54.2	102	85.0
รวม					120	100
อาชีพของมารดา						
ครู/อาจารย์/ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจฯ	4	3.4	5	4.2	9	7.6
ค้าขายและอื่น ๆ	39	31.9	72	60.5	111	92.4
รวม					120	100
ผลการเรียน			จำนวน		ร้อยละ	
ผลการเรียนต่ำ ต่ำกว่า 1.50			-		-	
1.50 - 1.99			5		3.3	
2.00 - 2.49			32		26.7	
รวมผลการเรียนต่ำ (1.50 - 2.49)			37		30	
ผลการเรียนสูง 2.50 - 2.99			51		43.3	
3.00 - 3.49			22		18.3	
3.50 ขึ้นไป			10		8.3	
รวมผลการเรียนสูง (2.50 - 4.00)			83		70	
รวมทั้งสิ้น			120		100	
รายได้เฉลี่ยของครอบครัว						
รายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 10,000 บาท/เดือน			58		49.2	
รายได้เฉลี่ยสูงกว่า 10,000 บาท			62		50.8	
รวมทั้งสิ้น			120		100	

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบสมมติฐานของการวิจัย

2.1 การวิเคราะห์ผลการฝึกจิตลักษณะและทักษะที่มีผลต่อจิตลักษณะและพฤติกรรมในการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ของนักศึกษา

การวิเคราะห์ผลการฝึกด้วยชุดฝึกต้นแบบพัฒนาจิตลักษณะและทักษะแบบบูรณาการ มี 2 ตอนย่อย คือ การวิเคราะห์ผลการฝึกที่วัดทันที กับการวิเคราะห์ผล 1 เดือน หลังการฝึก

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบสมมติฐาน ที่ 1 ถึง สมมติฐานที่ 5 โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว สองทาง และการวิเคราะห์ถดถอย พหุคูณซึ่งมีตัวแปรอิสระในการวิเคราะห์คือ การฝึกจิตลักษณะแบบบูรณาการและการฝึกทักษะแบบบูรณาการ (กลุ่มที่ 1 ฝึก 100 % คือ ฝึกจิตลักษณะและฝึกทักษะฯ กลุ่มที่ 2 ฝึก 50% แบบที่ 1 คือ ฝึกเฉพาะจิตลักษณะ กลุ่มที่ 3 ฝึก 50 % แบบที่ 2 คือ ฝึกเฉพาะทักษะฯ และกลุ่มที่ 4 คือฝึก 0% หรือควบคุม คือ ฝึกกิจกรรมอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการฝึกจิตลักษณะและทักษะ) นอกจากนี้ยังมีตัวแปรอิสระสมทบในการการวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละรอบ คือ จิตลักษณะสมทบ 3 ตัวแปร คือ สุขภาพจิต ความเชื่ออำนาจในตน และความมีเหตุผลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตัวแปรตามสถานการณ์สมทบ 3 ตัวแปร คือ การอบรมเลี้ยงดู (การอบรมเลี้ยงดูแบบรัก สนับสนุนและการอบรมเลี้ยงดูแบบให้เหตุผล) การมีตัวแบบที่ดี และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับ กิจกรรมสถาบัน

ตัวแปรตามทีวัดผลหลังการฝึกทันที มี 4 ตัวแปร คือ 1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 2) ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน 3) เจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ และ 4) ความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ และตัวแปรตามทีวัดผลหลังการทดลองผ่านไปแล้ว 1 เดือน มี 5 ตัวแปร คือ 1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 2) ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน 3) เจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ และ 4) พฤติกรรมในการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ 5) เจตคติต่อโครงการอบรม

2.1.1 ผลการฝึกด้วยชุดฝึกต้นแบบพัฒนาจิตลักษณะแบบบูรณาการและทักษะแบบบูรณาการ ต่อจิตลักษณะที่ฝึกและพฤติกรรมในการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ (วัดทันทีหลังฝึก)

การวิเคราะห์ส่วนนี้เพื่อตรวจสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ที่ว่า “การฝึกอบรมแบบที่ต่างกันมีผลต่อจิตลักษณะที่ฝึกของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ต่างกัน โดยการฝึกจิตลักษณะร่วมกับการฝึกทักษะแบบบูรณาการให้ผลดีที่สุด รองลงไปคือ

การฝึกอย่างใดอย่างหนึ่ง การฝึกทั้งสามแบบดังกล่าวให้ผลดีกว่าการไม่ได้ฝึกจิตลักษณะและทักษะแบบบูรณาการเลย ผลดังกล่าวเมื่อวัดทันทีหลังฝึก”

การวิเคราะห์ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ตัวแปรตามได้แก่ จิตลักษณะ 3 ประการที่ฝึก ซึ่งได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน เจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ และตัวแปรที่ไม่ได้ฝึกคือ ความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ ส่วนตัวแปรการฝึก ประกอบด้วย การฝึก 4 แบบ คือ การฝึกจิตลักษณะร่วมกับฝึกทักษะ (กลุ่ม 1 หรือการฝึก 100%) การฝึกจิตลักษณะเพียงอย่างเดียว (กลุ่ม 2 หรือการฝึก 50%แบบ 1) การฝึกทักษะเพียงอย่างเดียว (กลุ่ม 3 หรือการฝึก 50% แบบ 2) และการฝึกด้วยกิจกรรมควบคุม (กลุ่ม 4 หรือกลุ่มควบคุมแบบ 0%)

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า คะแนนของตัวแปรจิตลักษณะที่ฝึก ซึ่งวัดทันทีหลังฝึก ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน เจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ และตัวแปรที่ไม่ได้ฝึกแต่เป็นผลที่เกิดตามมา คือ ความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์แปรปรวนไปตามการฝึก (4 ระดับ) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 (ผลดังตารางที่ 4.6) จึงได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe Method) ต่อไป

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่คะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่ได้รับการฝึกปริมาณต่างกัน พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 สามคู่จาก 6 คู่ ผลสำคัญคือ กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดและสูงกว่าอีก 3 กลุ่ม คือ กลุ่ม 3 (การฝึก 50% แบบ 2) ($\bar{X} = 6.00$) ส่วนกลุ่ม 1 (การฝึก 100 %) และกลุ่ม 2 (การฝึก 50 % แบบ 1) และกลุ่มควบคุม (การฝึกแบบ 0 %) ไม่พบค่าเฉลี่ยคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน (ผลดังตารางที่ 4.7)

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่คะแนนลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่ได้รับการฝึกปริมาณต่างกัน พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 สามคู่จาก 6 คู่ ผลสำคัญคือ กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดและสูงกว่าอีก 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ฝึกแบบที่ 1 คือ ฝึกจิตลักษณะและทักษะ 100% ($\bar{X} = 5.80$) มีค่าเฉลี่ยคะแนนลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนสูงกว่ากลุ่ม 2 (การฝึก 50% แบบที่ 1) และกลุ่ม 3 (การฝึก 50% แบบที่ 2) ส่วนกลุ่มไม่ได้รับการฝึกเลยหรือกลุ่มควบคุม(การฝึกแบบ 0 %) มีค่าเฉลี่ยคะแนนลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนสูงกว่ากลุ่มฝึกจิตลักษณะอย่างเดียว (ผลดังตารางที่ 4.7)

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่คะแนนเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่ได้รับการฝึกปริมาณต่างกัน พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 สามคู่จาก 6 คู่ ผลสำคัญคือ กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือกลุ่ม 1 (ฝึกจิตลักษณะและทักษะฯ 100%) ($\bar{X} = 5.90$) มีค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์สูงกว่ากลุ่มควบคุม (การฝึกแบบ 0 %) และ กลุ่ม 2 (การฝึก 50 % แบบ 1) กลุ่ม 3 (การฝึก 50 % แบบ 2) มีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุม (การฝึกแบบ 0 %) (ผลดังตารางที่ 4.7)

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่คะแนนความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่ได้รับการฝึกปริมาณต่างกัน พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 สามคู่จาก 6 คู่ ผลสำคัญคือ กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความพร้อมต่อพฤติกรรมฯ สูงสุดและสูงกว่าอีก 3 กลุ่ม คือ กลุ่ม 2 (การฝึก 50% แบบ 1) ($\bar{X} = 5.70$) ส่วน กลุ่ม 1 (ฝึกจิตลักษณะและทักษะฯ 100 %) กลุ่ม 3 (การฝึก 50 % แบบ 2) และกลุ่มควบคุม (การฝึกแบบ 0 %) ไม่พบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ (ผลดังตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของจิตลักษณะที่ฝึกและความพร้อมต่อ

การเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ ของนักศึกษาฯ วัดทันทีหลังฝึก

ตัวแปรตาม	ค่าสถิติ			% ทำนาย
		MS	F	P
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	Between	3.689	25.083	.000
	Within	.147		
ลักษณะมุ่งอนาคตฯ	Between	3.014	25.083	.001
	Within	.535		
เจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมฯ	Between	3.816	12.831	.000
	Within	.298		
ความพร้อมต่อการเข้าร่วมกิจกรรมฯ	Between	3.816	19.006	.000
	Within	.298		

ตารางที่ 4.3 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe ความแปรปรวน
ของจิตลักษณะที่ฝึกและความพร้อมต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์
ของนักศึกษา วัดทันทีหลังฝึก ระหว่างกลุ่มการฝึก

ตัวแปร	กลุ่ม			1	2	4	3
		n	$\bar{X}$	5.14	5.20	5.50	6.00
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	1	30	5.14	-	0.06	0.36	0.86*
	2	30	5.20		-	0.30	0.80*
	4	30	5.50			-	0.50*
	3	30	6.00				-
ตัวแปร	กลุ่ม			2	3	4	1
		n	$\bar{X}$	5.10	5.30	5.65	5.80
ลักษณะมุ่งอนาคต	2	30	5.10	-	0.20	0.55*	0.70*
ควบคุมตน	3	30	5.30		-	0.35	0.50*
	4	30	5.65			-	0.35
	1	30	5.80				-
ตัวแปร	กลุ่ม			4	2	3	1
		n	$\bar{X}$	5.25	5.40	5.75	5.90
เจตคติต่อการเข้าร่วม	4	30	5.25	-	0.15*	0.50*	0.65*
กิจกรรมสถาบันอย่าง สร้างสรรค์	2	30	5.40		-	0.35	0.50
	3	30	5.75			-	0.15
	1	30	5.90				-
ตัวแปร	กลุ่ม			1	3	4	2
		n	$\bar{X}$	5.15	5.44	5.50	5.70
ความพร้อมต่อการเข้า	1	30	5.15	-	0.29*	0.35*	0.55*
ร่วมกิจกรรมสถาบัน	3	30	5.44		-	0.06	0.26
อย่างสร้างสรรค์	4	30	5.50			-	0.20
	2	30	5.70				-

สรุปผลการวิเคราะห์ส่วนนี้ได้ว่า กลุ่มฝึกจิตลักษณะร่วมกับฝึกทักษะ (ฝึก 100%) มีแนวโน้มให้ผลดีกว่ากลุ่มฝึกอื่น ๆ ในจิตลักษณะ 2 ประการคือ ลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตน และเจตคติต่อพฤติกรรม การเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ กลุ่มฝึกจิตลักษณะอย่างเดียว (50% แบบที่ 1) มีแนวโน้มให้ผลดีกว่ากลุ่มฝึกอื่นในความพร้อมที่จะเข้าร่วม กิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ ขณะกลุ่มฝึกทักษะอย่างเดียว (50% แบบที่ 2) มีแนวโน้มให้ผลดีว่ากลุ่มฝึกอื่นในแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ผลการวิเคราะห์ส่วนนี้จึงสนับสนุนสมมติฐานที่ 1 ที่ว่า “การฝึกอบรมแบบที่ต่างกันมีผลต่อจิตลักษณะที่ฝึกและทักษะที่ฝึกของนักศึกษามหาวิทยาลัย ต่างกัน โดยการฝึกจิตลักษณะร่วมกับการฝึกทักษะแบบบูรณาการให้ผลดีที่สุด รองลงไปคือ การฝึกอย่างใดอย่างหนึ่ง การฝึกทั้งสามแบบดังกล่าวให้ผลดีว่าการไม่ได้ฝึกจิตลักษณะและ ทักษะแบบบูรณาการเลย” โดยผลการฝึกอบรมสนับสนุนสมมติฐานเพียงบางส่วน

2.1.2 ผลการฝึกด้วยชุดฝึกต้นแบบพัฒนาจิตลักษณะแบบบูรณาการและ ทักษะแบบบูรณาการ ต่อเจตคติและพฤติกรรม การเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่าง สร้างสรรค์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ (วัด 1 เดือนหลังฝึก)

การวิเคราะห์ส่วนนี้เพื่อตรวจสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ที่ว่า “การฝึกอบรมที่ต่างกัน มีผลต่อเจตคติและพฤติกรรม การเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัย- ราชภัฏต่างกัน โดยการฝึกจิตลักษณะร่วมกับทักษะแบบบูรณาการให้ ผลดีที่สุด รองลงไปคือการฝึกอย่างใดอย่างหนึ่ง การฝึกทั้งสามแบบดังกล่าวให้ผลดีว่าการไม่ได้ ฝึกจิตลักษณะและทักษะแบบบูรณาการเลย ผลดังกล่าวปรากฏเมื่อวัด 1 เดือนหลังฝึก”

การวิเคราะห์ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ตัวแปรตามได้แก่ เจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ และ พฤติกรรม การเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ ส่วนตัวแปรการฝึกเป็นการฝึก 4 แบบ คือ การฝึกจิตลักษณะร่วมกับฝึกทักษะฯ (กลุ่ม 1 หรือการฝึก 100%) การฝึกจิตลักษณะฯ เพียงอย่าง เดียว (กลุ่ม 2 หรือการฝึก 50% แบบ1) การฝึกทักษะฯ เพียงอย่างเดียว (กลุ่ม 3 หรือการฝึก 50% แบบ 2) และการฝึกด้วยกิจกรรมควบคุม (กลุ่ม 4 หรือกลุ่มควบคุมแบบ 0%)

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า คะแนนของตัวแปรซึ่งวัดหลังฝึก 1 เดือน ได้แก่ เจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ และพฤติกรรม การเข้าร่วม กิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์แปรปรวนไปตามการฝึก (4 แบบ) มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 (ผลดังตารางที่ 15) จึงได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe Method) ต่อไป

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่คะแนนเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่ได้รับการฝึกปริมาณต่างกัน พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สามคู่จาก 6 คู่ ผลสำคัญคือ กลุ่ม 1 คือ กลุ่มฝึกจิตลักษณะและทักษะฯ 100% ($\bar{X} = 5.80$) มีค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติฯ สูงกว่ากลุ่ม 4 (กลุ่มควบคุมหรือการฝึกแบบ 0 %) และกลุ่ม 2 (การฝึก 50 % แบบ 1) ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนของกลุ่ม 3 (การฝึก 50% แบบ 2) สูงกว่ากลุ่ม 4 (กลุ่มควบคุม) (ผลดังตารางที่ 4.9)

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่คะแนนพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่ได้รับการฝึกปริมาณต่างกัน พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สามคู่จาก 6 คู่ ผลสำคัญคือ กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์สูงสุดและสูงกว่าอีก 3 กลุ่ม คือ กลุ่ม 1 (ฝึกจิตฯ และทักษะฯ 100%) ($\bar{X} = 5.85$) ส่วน กลุ่ม 2 (การฝึก 50 % แบบ 1) กลุ่ม 3 (การฝึก 50% แบบ 2) และกลุ่ม 4 ซึ่งเป็นกลุ่มควบคุม (การฝึกแบบ 0 %) ไม่พบความแตกต่าง (ผลดังตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติและพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ของนักศึกษา เมื่อพิจารณาตามการฝึกจิตลักษณะฯ

ตัวแปรตาม	ค่าสถิติ			% ทำนาย
		MS	F	P
เจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมฯ	Between	5.348	14.537	.000
	Within	.368		
พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมฯ	Between	103.444	6.005	.001
	Within	17.227		

ตารางที่ 4.5 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe ความแปรปรวน
ของคะแนนเจตคติและพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างสร้างสรรค์ของนักศึกษา
วัด 1 เดือนหลังฝึก ตามการฝึกจิตลักษณะ

ตัวแปร	กลุ่ม						
		n	$\bar{X}$	4	2	3	1
				5.15	5.30	5.65	5.80
เจตคติต่อการเข้าร่วม	4	30	5.15	-	0.15	0.50*	0.65*
กิจกรรมสถาบันอย่าง	2	30	5.30		-	0.35	0.50*
สร้างสรรค์	3	30	5.65			-	0.15
	1	30	5.80				-

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ตัวแปร	กลุ่ม						
		n	$\bar{X}$	3	2	4	1
				5.20	5.45	5.70	5.85
พฤติกรรมการ	3	30	5.20	-	0.35	0.50*	0.65*
เข้าร่วมกิจกรรม	2	30	5.45		-	0.90*	0.40*
สถาบันอย่าง	4	30	5.70			-	0.15
สร้างสรรค์	1	30	5.85				-

สรุปผลการวิเคราะห์ส่วนนี้ได้ว่า กลุ่มฝึกจิตลักษณะร่วมกับฝึกทักษะ
(ฝึก 100%) มีแนวโน้มให้ผลดีกว่ากลุ่มฝึกอื่น ๆ ใน 2 ตัวแปร 2 คือ เจตคติต่อพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์และพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์
สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “การฝึกอบรมแบบที่ต่างกันมีผลต่อเจตคติและพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏต่างกัน โดยการฝึกจิตลักษณะร่วมกับการฝึกทักษะแบบบูรณาการให้ผลดีที่สุด รองลงไปคือการฝึกอย่างใดอย่างหนึ่ง การฝึกทั้งสามแบบดังกล่าวให้ผลดีกว่าการไม่ได้ฝึกจิตลักษณะและทักษะแบบบูรณาการเลย ผลดังกล่าวเมื่อวัดหลังฝึก 1 เดือน” เพียงบางส่วน

2.2 การวิเคราะห์ผลการฝึกจิตลักษณะและทักษะที่มีผลต่อจิตลักษณะ ของนักศึกษาที่มีความพร้อมต่างกัน

2.2.1 ผลการฝึกด้วยชุดฝึกต้นแบบพัฒนาจิตลักษณะแบบบูรณาการและ ทักษะแบบบูรณาการต่อจิตลักษณะที่ฝึก (วัดทันทีหลังฝึก) ของนักศึกษาที่มีความพร้อม ทางจิตต่างกัน

การวิเคราะห์ส่วนนี้เพื่อตรวจสอบสมมติฐานการวิจัยที่ว่า “การฝึกอบรมที่ต่างกัน มีผลต่อเจตคติและพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่มีความพร้อมทางจิตที่ดีกว่าเมื่อได้รับการฝึกจิตลักษณะและทักษะแบบบูรณาการ มีจิตลักษณะที่ฝึกสูงกว่านักศึกษาที่มีจิตลักษณะตรงข้ามผลดังกล่าวปรากฏเมื่อวัดผลทันทีหลังฝึก ”

การวิเคราะห์ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง (Two-Way ANOVA) โดยตัวแปรตามในการวิเคราะห์ได้แก่ 1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 2) ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน 3) เจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ 4) ความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ ตัวแปรอิสระในการวิเคราะห์ คือ กลุ่มฝึกและความพร้อมทางจิตลักษณะของผู้รับการฝึก

รายละเอียดเกี่ยวกับกลุ่มการฝึก 4 แบบ ได้อธิบายไว้แล้วข้างต้น ต่อไปนี้จึงอธิบายเฉพาะความพร้อมทางจิต

ความพร้อมทางจิต คือ คะแนนที่เป็นผลรวมทางจิตลักษณะสมทบ 3 ประการ ซึ่งได้แก่ 1) สุขภาพจิต 2) ความเชื่ออำนาจในตน 3) ความมีเหตุผลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยวิธีการรวมได้ทำเป็นขั้นตอนจากการรวมขั้นต้น 2 ตัวแปร ซึ่งแบ่งเป็นสูง-ต่ำ แล้วรวมกันจากนั้นรวมกับตัวแปรเพิ่มอีก 1 ตัวแปรด้วยวิธีเดียวกัน

การวิเคราะห์ได้พบนัยสำคัญเฉพาะความแปรปรวนเมื่อจำแนกตามกลุ่มฝึกโดยพบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน เจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ ความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์แปรปรวนไปตามปริมาณการฝึก หรือแบบการฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ผลดังตารางที่ 4.10) เมื่อทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe Method) เป็นผลที่ซ้ำและเหมือนกับที่ได้พบก่อนหน้านี้ (ตารางที่ 4.7) จึงไม่รายงานซ้ำอีก ณ ที่นี้

ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน จิตลักษณะที่ฝึก ของนักศึกษาผู้รับการฝึก
มีความพร้อมทางจิตต่างกันที่ได้รับการฝึกต่างกัน

ตัวแปรตาม	แสดงค่าเอฟ และระดับนัยสำคัญ				% ทำนาย
	n	ทางสถิติ			
		กลุ่มฝึก	ความพร้อมทางจิต		
			(ก)	(ข)	
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	120	5.523*	< 1	< 1	29.5
ลักษณะมุ่งอนาคตฯ	120	5.334*	< 1	< 1	23.1
เจตคติต่อการเข้าร่วมฯ	120	17.923*	< 1	< 1	34.4
ความพร้อมฯ	120	18.945*	< 1	< 1	37.1

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05, $n > 50$

2.2.2 ผลการฝึกด้วยชุดฝึกต้นแบบพัฒนาจิตลักษณะแบบบูรณาการและ ทักษะแบบบูรณาการต่อจิตลักษณะที่ฝึก (วัดทันทีหลังฝึก) ของนักศึกษาที่มีความพร้อม ทางสถานการณ์ต่างกัน

การวิเคราะห์ส่วนนี้เพื่อตรวจสอบสมมติฐานการวิจัยที่ว่า “การฝึกอบรมที่ต่างกัน มีผลต่อเจตคติและพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่มีความพร้อมทางสถานการณ์ทางสังคมที่ดีกว่าเมื่อได้รับการฝึกจิตลักษณะและทักษะแบบบูรณาการ มีจิตลักษณะที่ฝึกสูงกว่านักศึกษาที่มีจิตลักษณะตรงข้ามผลดังกล่าวปรากฏเมื่อวัดผลทันทีหลังฝึก”

การวิเคราะห์ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง (Two-Way ANOVA) โดยตัวแปรตามในการวิเคราะห์ได้แก่ 1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 2) ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน 3) เจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ 4) ความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ ตัวแปรอิสระในการวิเคราะห์ คือ กลุ่มฝึกและความพร้อมทางจิตลักษณะของผู้รับการฝึก

ความพร้อมทางสถานการณ์ คือ คะแนนที่เป็นผลรวมทางสถานการณ์สมทบ 3 ประการ ซึ่งได้แก่ 1) การอบรมเลี้ยงดู 2) การมีตัวแบบที่ดี 3) การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมสถาบัน โดยวิธีการรวมได้ทำเป็นขั้นตอนจากการรวมขั้นต้น 2 ตัวแปร ซึ่งแบ่งเป็นสูงต่ำ แล้วรวมกันจากนั้นรวมกับตัวแปรเพิ่มอีก 1 ตัวแปรด้วยวิธีเดียวกัน

การวิเคราะห์ที่ได้พบนัยสำคัญเฉพาะความแปรปรวนเมื่อจำแนกตามกลุ่มฝึก โดยพบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน เจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรม สถาบันอย่างสร้างสรรค์ ความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ แปรปรวนไปตาม ปริมาณการฝึก หรือแบบการฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ผลดังตารางที่ 4.11) เมื่อทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe Method) เป็นผลที่ซ้ำและเหมือนกับที่ได้พบก่อนหน้านี้ (ตารางที่ 4.6 และ 4.7) จึงไม่รายงานซ้ำอีก ณ ที่นี้

สรุปผลการวิเคราะห์ส่วนนี้ได้ว่า ไม่พบว่าความพร้อมทางจิตลักษณะและความพร้อมทางสถานการณ์ทางสังคมมีส่วนร่วมกับการฝึกที่ทำให้ผู้รับการฝึกได้รับผลจากการฝึกต่างกัน ผลดังกล่าวไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 3 ที่ว่า “นักศึกษาผู้มีความพร้อมทางจิตลักษณะเดิมหรือสถานการณ์ทางสังคมที่ดีกว่า เมื่อได้รับการฝึกจิตลักษณะและทักษะแบบบูรณาการ มีจิตลักษณะและทักษะที่ฝึกสูงกว่านักศึกษาที่มีลักษณะตรงข้ามผลดังกล่าวปรากฏเมื่อวัดทันทีหลังฝึก”

ตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของจิตลักษณะที่ฝึก ของนักศึกษาผู้รับการฝึกที่มีความพร้อมทางสถานการณ์ต่างกัน

ตัวแปรตาม	แสดงค่าเอฟ และระดับนัยสำคัญทางสถิติ				%ทำนาย
	n	กลุ่มฝึก (ก)	ทางสถิติ		
			ความพร้อมทางสถานการณ์ (ข)	(กXข)	
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	120	20.083*	< 1	1.811	36.1
ลักษณะมุ่งอนาคตฯ	120	28.527*	< 1	< 1	46.1
เจตคติต่อการเข้าร่วมฯ	120	13.890*	1.580	1.476	28.7
ความพร้อมฯ	120	20.128*	< 1	2.237	39.5

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05, $n > 50$

ได้พบนัยสำคัญเฉพาะความแปรปรวนเมื่อจำแนกตามกลุ่มฝึก ซึ่งผลดังกล่าวได้พบและรายงานไว้แล้วเมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวแปรตามเหล่านี้เมื่อจำแนกตามกลุ่มฝึก (ตามตารางที่ 4.6 และ 4.7) จึงไม่รายงานอีก ณ ที่นี้

2.3 การวิเคราะห์ผลการฝึกจิตลักษณะและทักษะที่มีผลต่อเจตคติและพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่มีความพร้อมต่างกัน

2.3.1 ผลการฝึกด้วยชุดฝึกต้นแบบพัฒนาจิตลักษณะแบบบูรณาการและทักษะแบบบูรณาการที่มีต่อเจตคติและพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ของนักศึกษาผู้รับการฝึกที่มีความพร้อมทางจิตต่างกัน

การวิเคราะห์ส่วนนี้เพื่อตรวจสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4 ในส่วนที่ว่า “นักศึกษาผู้มีความพร้อมทางจิตลักษณะเดิมที่ดีกว่า เมื่อได้รับการฝึกจิตลักษณะและทักษะแบบบูรณาการ มีเจตคติและพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์สูงกว่านักศึกษาที่มีลักษณะตรงข้าม ผลที่วัด 1 เดือนหลังฝึก”

การวิเคราะห์ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง (Two-Way ANOVA) โดยตัวแปรตามในการวิเคราะห์ได้แก่ 1) เจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ 2) พฤติกรรมในการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ ตัวแปรอิสระในการวิเคราะห์ คือ กลุ่มฝึกและความพร้อมของผู้รับการฝึก

ความพร้อมทางจิต คือ คะแนนที่เป็นผลรวมทางจิตลักษณะสมทบ 3 ประการ ซึ่งได้แก่ 1) สุขภาพจิต 2) ความเชื่ออำนาจในตน 3) ความมีเหตุผลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยวิธีการรวมได้ทำเป็นขั้นตอนจากการรวมขั้นต้น 2 ตัวแปร ซึ่งแบ่งเป็นสูงต่ำ แล้วรวมกันจากนั้นรวมกับตัวแปรเพิ่มอีกครั้งละ 1 ตัวแปรด้วยวิธีเดียวกัน

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน คะแนนเจตคติและพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ (วัด 1 เดือนหลังฝึก) ของนักศึกษาผู้รับการฝึกมีความพร้อมทางจิตต่างกัน

ตัวแปรตาม	แสดงค่าเอฟ และระดับนัยสำคัญ				% ทำนาย
	ทางสถิติ				
	กลุ่มฝึก	ความพร้อมทางจิต			
	n	(ก)	(ข)	(กXข)	
เจตคติต่อการเข้าร่วมฯ	120	12.171*	< 1	< 1	30.2
พฤติกรรมการเข้าร่วมฯ	120	4.751*	< 1	< 1	24.7

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05, $n > 50$

การวิเคราะห์ได้พบนัยสำคัญเฉพาะความแปรปรวนเมื่อจำแนกตามกลุ่มฝึกโดยพบว่า เจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ พฤติกรรมในการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ แปรปรวนไปตามปริมาณการฝึก หรือแบบการฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ผลดังตารางที่ 4.2) เมื่อทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe Method) เป็นผลที่ซ้ำและเหมือนกับที่ได้พบก่อนหน้านี้ (ตารางที่ 4.8 และ 4.9) จึงไม่รายงานซ้ำอีก ณ ที่นี้

2.3.2 ผลการฝึกด้วยชุดฝึกต้นแบบพัฒนาจิตลักษณะแบบบูรณาการและทักษะแบบบูรณาการที่มีต่อเจตคติและพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่มีความพร้อมทางสถานการณ์ต่างกัน

การวิเคราะห์ส่วนนี้เพื่อตรวจสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ว่า “นักศึกษาผู้มีความพร้อมทางสถานการณ์ทางสังคมที่ดีกว่า เมื่อได้รับการฝึกจิตลักษณะและทักษะแบบบูรณาการ มีเจตคติและพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์สูงกว่านักศึกษาที่มีลักษณะตรงข้าม ผลที่วัด 1 เดือนหลังฝึก”

การวิเคราะห์ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง (Two-Way ANOVA) โดยตัวแปรตามในการวิเคราะห์ได้แก่ 1) เจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ 2) พฤติกรรมในการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ ตัวแปรอิสระในการวิเคราะห์ คือ กลุ่มฝึกและความพร้อมในการฝึก

ความพร้อมทางสถานการณ์ คือ คะแนนที่เป็นผลรวมทางสถานการณ์ สมทบ 3 ประการ ซึ่งได้แก่ 1) การอบรมเลี้ยงดู 2) การมีตัวแบบที่ดี 3) การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมสถาบัน โดยวิธีการรวมได้ทำเป็นขั้นตอนจากการรวมขั้นตอน 2 ตัวแปร ซึ่งแบ่งเป็นสูงต่ำ แล้วรวมกันจากนั้นรวมกับตัวแปรเพิ่มอีก 1 ตัวแปรด้วยวิธีเดียวกัน

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า คะแนนของตัวแปรตาม ได้แก่

1) เจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ 2) พฤติกรรมในการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ แปรปรวนไปตามปริมาณการฝึก หรือแบบการฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ผลดังตารางที่ 20) ซึ่งผลดังกล่าวได้พบและรายงานไว้แล้วที่วิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวแปรตามเหล่านี้เมื่อจำแนกตามกลุ่มฝึก (ตารางที่ 4.8 และ 4.9) จึงไม่รายงานอีกในที่นี้

สรุปผลการวิเคราะห์ในส่วนนี้ ไม่พบว่าความพร้อมทางจิตลักษณะ ความพร้อมในสถานการณ์ทางสังคมมีส่วนร่วมกับการฝึกที่ทำให้ผู้รับการฝึกได้รับผลจากการฝึกต่างกัน

ผลดังกล่าวไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า “นักศึกษาผู้มีความพร้อมทางจิตลักษณะเดิมหรือสถานการณ์ทางสังคมที่ดีกว่าเมื่อได้รับการฝึกจิตลักษณะและทักษะแบบบูรณาการมีเจตคติและพฤติกรรมการเข้าร่วมสถาบันอย่างสร้างสรรค์สูงกว่านักศึกษาที่มีลักษณะตรงข้าม ผลดังกล่าวปรากฏเมื่อวัด 1 เดือน หลังฝึก”

ตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน คะแนนเจตคติและพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ (วัด 1 เดือนหลังฝึก) ของนักศึกษาผู้รับการฝึกมีความพร้อมทางสถานการณ์ต่างกัน

ตัวแปรตาม	แสดงค่าเอฟ และระดับนัยสำคัญ				% ทำนาย
	ทางสถิติ				
	n	กลุ่มฝึก (ก)	ความพร้อมทาง สถานการณ์		
			(ข)	(กXข)	
เจตคติต่อการเข้าร่วมฯ	120	14.272*	< 1	< 1	29.10
พฤติกรรมการเข้าร่วมฯ	120	20.158*	< 1	< 1	25.70

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05, $n > 50$

2.4 ผลการวิเคราะห์การทำนายเจตคติ ความพร้อม และพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ของนักศึกษา ด้วยกลุ่มตัวแปรปัจจัยทางจิต ปัจจัยทางสถานการณ์ และกลุ่มตัวแปรที่วัดทันทีหลังฝึก

การวิเคราะห์ส่วนนี้เพื่อตรวจสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4 ว่า “กลุ่มตัวแปรปัจจัยทางจิต ปัจจัยทางสถานการณ์ กับกลุ่มตัวแปรที่วัดทันทีหลังฝึก ร่วมกันสามารถทำนายเจตคติ ความพร้อมและพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมการเข้าร่วมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ได้ดีกว่าการทำนายด้วยกลุ่มตัวแปรกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยลำพัง”

การวิเคราะห์ใช้สถิติวิเคราะห์ Multiple Regression Analysis (MRA) ทำการวิเคราะห์ตัวแปรตามแต่ละตัวแปร จำนวน 4 รอบ โดยรอบที่ 1 วิเคราะห์ตัวทำนายชุด ก รอบที่ 2 ตัวทำนาย ข รอบที่ 3 ตัวทำนายชุด ค และรอบที่ 4 ตัวทำนายชุด ก+ข+ค รวมกัน โดยแต่ละรอบ จะทำการวิเคราะห์ทั้งแบบ Enter และแบบ Stepwise ทั้งนี้เพื่อดูร้อยละของการทำนาย และตัวแปรทำนายสำคัญพร้อมทั้งน้ำหนักการทำนาย

ผลการวิเคราะห์การทำนายเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ด้วยตัวทำนายชุดที่ 1 หรือ ชุด ก มีตัวทำนาย 6 ตัว ได้แก่ 1) สุขภาพจิต 2) ความเชื่ออำนาจในตน 3) ความมีเหตุผลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 4) การอบรมเลี้ยงดู 5) การมีตัวแบบที่ดี 6) การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมสถาบัน ทำนายได้ร้อยละ 19.8 ตัวทำนายชุดที่ 2 หรือ ชุด ข มีตัวทำนาย 4 ตัว ได้แก่ 1) เจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์(วัดทันทีหลังฝึก) 2) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 3) ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน 4) ความพร้อมที่จะเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ ทำนายได้ร้อยละ 69.9 ตัวทำนายชุดที่ 3 หรือ ชุด ค มีตัวทำนาย 4 ตัว ได้แก่ 1) พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ 2) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 3) ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน 4) เจตคติต่อโครงการอบรมทำนายได้ร้อยละ 73.3 ตัวทำนายชุดที่ 4 มีตัวทำนาย 16 ตัว (ได้แก่ ตัวทำนาย ชุด ก+ข+ค รวมกับการฝึก 1 และการฝึก 2) ทำนายได้ร้อยละ 79.6 ตัวทำนายสำคัญคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (วันทันทีหลังฝึก) คำนวณน้ำหนักการทำนาย .67 การมีตัวแบบที่ดี คำนวณน้ำหนักการทำนาย .22 ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน (วันทันทีหลังฝึก) คำนวณน้ำหนักการทำนาย .16 (ผลดังตารางที่ 4.14)

เมื่อเปรียบเทียบร้อยละของการทำนายพบว่าตัวทำนายชุดที่ 4 ซึ่งมี 16 ตัวแปรสามารถทำนายได้มากกว่า ตัวทำนายชุดที่ 1 ชุดที่ 2 และชุดที่ 3 ชุดใดชุดหนึ่งโดยลำพัง (ผลดังกล่าวสนับสนุนสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 5)

ตารางที่ 4.10 เปอร์เซ็นต์รวมตัวทำนาย 4 ชุด ทำนายเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ (วัดหลังฝึก 1 เดือน)

กลุ่ม	n	เปอร์เซ็นต์ทำนาย				ค่าเบต้าของตัวทำนายสำคัญ	ตัวทำนายสำคัญ
		ตัวทำนายชุดที่ 1 (ก)	ตัวทำนายชุดที่ 2 (ข)	ตัวทำนายชุดที่ 3 (ค)	ตัวทำนายชุดที่ 4 (ก+ข+ค)		
รวม	120	19.8	69.9	73.3	79.6	.67, .22, .16	8,5,9

ตัวทำนายชุดที่ 1 จิตลักษณะเดิม(จิตสมทบ) 1 : สุขภาพจิต 2 : ความเชื่ออำนาจในตน
3 : ความมีเหตุผล
ปัจจัยทางสถานการณ์ 4 : การอบรมเลี้ยงดู 5 : การมีตัวแบบที่ดี
6 : การรับรู้ข่าวสาร

ตัวทำนายชุดที่ 2 จิตลักษณะที่วัดทันทีหลังฝึก 7 : เจตคติฯ (วัดทันที) 8 : แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

9 : ลักษณะมุ่งอนาคตฯ

10 : ความพร้อมในการเข้าร่วมฯ

ตัวทำนายชุดที่ 3 ตัวแปรที่วัดหลังฝึก 1 เดือน 11 : พฤติกรรมฯ 12 : แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

13 : ลักษณะมุ่งอนาคตฯ

14 : เจตคติต่อโครงการอบรม

ตัวทำนายชุดที่ 4 ได้แก่ตัวทำนายชุดที่ 4(1 + 2 + 3) 15 : การฝึก1** + 16 : การฝึก 2***

ผลการวิเคราะห์การทำนายความพร้อมต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ด้วยตัวทำนายชุดที่ 1 หรือ ชุด ก มีตัวทำนาย 6 ตัว ได้แก่ 1) สุขภาพจิต 2) ความเชื่ออำนาจในตน 3) ความมีเหตุผลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 4) การอบรมเลี้ยงดู 5) การมีตัวแบบที่ดี 6) การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมสถาบัน ทำนายได้ร้อยละ 4.7 ตัวทำนายชุดที่ 2 ชุด หรือ ชุด ข มีตัวทำนาย 3 ตัว ได้แก่ 1) เจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ 2) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 3) ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ทำนายได้ร้อยละ 69.9 ตัวทำนายชุดที่ 3 มีตัวทำนาย 5 ตัว ได้แก่ 1)เจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ 2) พฤติกรรม การเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ 3) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 4) ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน 5) เจตคติต่อโครงการอบรม ทำนายได้ร้อยละ 71.8 ตัวทำนายชุดที่ 4 มีตัวทำนาย 16 ตัว (ได้แก่ ตัวทำนาย ชุด ก+ข+ค รวมกับการฝึก 1 และการฝึก 2) ทำนายได้ร้อยละ 79.8 ตัวทำนายสำคัญ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์(วัดทันทีหลังฝึก) คำนำนั้หนักการทำนาย .41 การฝึก 1 คำนำนั้หนัก การทำนาย .27 ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน(วัดทันทีหลังฝึก) คำนำนั้หนักการทำนาย .16 (ผลดังตารางที่ 4.15)

เมื่อเปรียบเทียบร้อยละของการทำนายพบว่า ตัวทำนายชุดที่ 4 ซึ่งมี 16 ตัวแปร สามารถทำนายได้มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 1 ชุดที่ 2 และชุดที่ 3 ชุดใดชุดหนึ่งโดยลำพัง (ผลดังกล่าวจึงสนับสนุนสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 5)

ตารางที่ 4.11 เปอร์เซ็นต์รวมตัวทำนาย 4 ชุด ทำนายความพร้อมต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
สถาบันอย่างสร้างสรรค์ (วัดทันที)

กลุ่ม	n	เปอร์เซ็นต์ทำนาย				ค่าเบต้าของ ตัวทำนาย สำคัญ	ตัว ทำนาย สำคัญ
		ตัวทำนาย ชุดที่ 1 (ก)	ตัวทำนาย ชุดที่ 2 (ข)	ตัวทำนาย ชุดที่ 3 (ค)	ตัวทำนาย ชุดที่ 4 (ก+ข+ค)		
รวม	120	4.7	69.9	71.8	79.8	.41, .27, .16	8,15,9

ตัวทำนายชุดที่ 1 จิตลักษณะเดิม(จิตสมทบ) 1 : สุขภาพจิต 2 : ความเชื่ออำนาจในตน
3 : ความมีเหตุผลฯ

ปัจจัยทางสถานการณ์ 4 : การอบรมเลี้ยงดู 5 : การมีตัวแบบที่ดี
6 : การรับรู้ข่าวสาร

ตัวทำนายชุดที่ 2 จิตลักษณะที่วัดทันทีหลังฝึก 7 : เจตคติฯ 8 : แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
9 : ลักษณะมุ่งอนาคตฯ

ตัวทำนายชุดที่ 3 ตัวแปรที่วัดหลังฝึก 1 เดือน 10 : เจตคติฯ 11 : พฤติกรรมฯ
12 : แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
13 : ลักษณะมุ่งอนาคตฯ 14 : เจตคติต่อโครงการฯ

ตัวทำนายชุดที่ 4 ได้แก่ตัวทำนายชุดที่ 4(1 + 2 + 3) 15 : การฝึก1** + 16 : การฝึก 2***

ผลการวิเคราะห์การทำนายพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่าง
สร้างสรรค์ ด้วยตัวทำนายชุดที่ 1 หรือ ชุด ก มีตัวทำนาย 6 ตัว ได้แก่ 1) สุขภาพจิต 2) ความเชื่อ
อำนาจในตน 3) ความมีเหตุผลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 4) การอบรมเลี้ยงดู 5) การมี
ตัวแบบที่ดี 6) การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมสถาบันทำนายได้ร้อยละ 2.7 ตัวทำนายชุดที่ 2
หรือชุด ข มีตัวทำนาย 4 ตัว ได้แก่ 1) เจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์
2) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 3) ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน 4) ความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรม
สถาบันอย่างสร้างสรรค์ ทำนายได้ร้อยละ 7.3 ตัวทำนายชุดที่ 3 หรือชุด ค มีตัวทำนาย 4 ตัว

ได้แก่ 1) เจตคติฯ 2) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 3) ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน 4) เจตคติต่อโครงการอบรมทำนายนั้ได้ร้อยละ 46.1 ตัวทำนายนั้ชุดที่ 4 มีตัวทำนายนั้ 16 ตัว (ได้แก่ ตัวทำนายนั้ชุด ก+ข+ค รวมกับการฝึก 1 และการฝึก 2) ทำนายนั้ได้ร้อยละ 57.6 ตัวทำนายนั้สำคัญคือ เจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ (วัดทันทีหลังฝึก) ค่าน้ำหนักการทำนายนั้ .70 การฝึก 2 ค่าน้ำหนักการทำนายนั้ .10 การรับรู้ข่าวสาร ค่าน้ำหนักการทำนายนั้ .02 (ผลดังตารางที่ 4.16)

เมื่อเปรียบเทียบร้อยละของการทำนายนั้พบว่า ตัวทำนายนั้ชุดที่ 4 ซึ่งมี 16 ตัวแปรสามารถทำนายนั้ได้มากกว่าตัวทำนายนั้ชุดที่ 1 ชุดที่ 2 และชุดที่ 3 ชุดใดชุดหนึ่งโดยลำพัง (ผลดังกล่าวจึงสนับสนุนสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 5)

ตารางที่ 4.12 เปอร์เซนต์ทำนายนั้ตัวทำนายนั้ 4 ชุด ของพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ (วัด 1 เดือนหลังฝึก)

กลุ่ม	n	เปอร์เซนต์ทำนายนั้				ค่าเบต้าของตัวทำนายนั้สำคัญ	ตัวทำนายนั้สำคัญ
		ตัวทำนายนั้ชุดที่ 1 (ก)	ตัวทำนายนั้ชุดที่ 2 (ข)	ตัวทำนายนั้ชุดที่ 3 (ค)	ตัวทำนายนั้ชุดที่ 4 (ก+ข+ค)		
รวม	120	2.7	7.3	46.1	57.6	.70, .10, .02	11,16,6

ตัวทำนายนั้ชุดที่ 1 จิตลักษณะเดิม(จิตสมทบ) 1 : สุขภาพจิต 2 : ความเชื่ออำนาจในตน

3 : ความมีเหตุผลฯ

ปัจจัยทางสถานการณ์ 4 : การอบรมเลี้ยงดู 5 : การมีตัวแบบที่ดี

6 : การรับรู้ข่าวสาร

ตัวทำนายนั้ชุดที่ 2 จิตลักษณะที่วัดทันทีหลังฝึก 7 : เจตคติฯ 8 : แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

9 : ลักษณะมุ่งอนาคตฯ 10 : ความพร้อมฯ

ตัวทำนายนั้ชุดที่ 3 ตัวแปรที่วัดหลังฝึก 1 เดือน 11 : เจตคติฯ 12 : แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

13 : ลักษณะมุ่งอนาคตฯ 14 : เจตคติต่อโครงการฯ

ตัวทำนายนั้ชุดที่ 4 ได้แก่ตัวทำนายนั้ชุดที่ 4 (1 + 2 + 3) 15 : การฝึก 1** + 16 : การฝึก 2***

สรุปผลวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ได้ว่า กลุ่มตัวแปรชุดที่ 4 ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรจิตลักษณะตัวแปรสถานการณณ์และตัวแปรที่วัดทันทีหลังการฝึก สามารถทำนายตัวแปรจิตลักษณะและพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ของนักศึกษาได้เพิ่มขึ้นมากกว่าตัวแปรกลุ่มจิตลักษณะเดิม คือ ตัวแปรกลุ่มสถานการณณ์ทางสังคม และตัวแปรจิตลักษณะที่ฝึก (ซึ่งวัดทันทีหลังฝึก) เกินร้อยละ 5 และได้พบว่าตัวทำนายสำคัญที่ทำนายเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ ความพร้อมที่จะเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ และพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ ต่างกันโดยตัวทำนายสำคัญของเจตคติคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (วัดทันทีหลังฝึก) คำนวณจากการทำนาย .67 การมีตัวแบบที่ดี คำนวณจากการทำนาย .22 ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน (วัดทันทีหลังฝึก) คำนวณจากการทำนาย .16 ตัวทำนายสำคัญของความพร้อม คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (วัดทันทีหลังฝึก) คำนวณจากการทำนาย .41 การฝึก 1 คำนวณจากการทำนาย .27 ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน (วัดทันทีหลังฝึก) คำนวณจากการทำนาย .16 และ ตัวทำนายสำคัญของพฤติกรรม คือ เจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ (วัดทันทีหลังฝึก) คำนวณจากการทำนาย .70 การฝึก 2 คำนวณจากการทำนาย .10 การรับรู้ข่าวสาร คำนวณจากการทำนาย .02 ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวซึ่งสนับสนุนสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 5 ที่ว่า “กลุ่มตัวแปรปัจจัยทางจิต ปัจจัยทางสถานการณณ์ กับกลุ่มตัวแปรที่วัดทันทีหลังฝึก ร่วมกันสามารถทำนายเจตคติ ความพร้อมและพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมการเข้าร่วมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ได้ดีกว่าการทำนายด้วยกลุ่มตัวแปรกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยลำพัง”

2.5 การวิเคราะห์เพื่อค้นหากลุ่มผู้ที่ได้รับผลดีจากการฝึก มาก-น้อย

2.5.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของจิตลักษณะที่วัดทันทีหลังการฝึกของผู้รับการฝึกต่างกันที่มีลักษณะชีวสังคมต่างกัน

ได้นำตัวแปรลักษณะชีวสังคมของผู้รับการฝึกได้แก่ เพศ สาขาวิชา ระดับรายได้ของครอบครัวเป็นตัวแปรสมทบกับตัวแปรการฝึก การวิเคราะห์ได้พบผลสำคัญเฉพาะเมื่อนำตัวแปรระดับรายได้ของครอบครัวเข้าร่วมวิเคราะห์จึงรายงานเฉพาะผลในส่วนนี้

การวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรจิตลักษณะที่วัดทันทีหลังฝึก 4 ตัวแปรจิตลักษณะและพฤติกรรมที่วัด 1 เดือน หลังฝึก โดยจำแนกตามกลุ่มฝึกและระดับรายได้ของครอบครัวได้พบนัยสำคัญของความแปรปรวนเมื่อจำแนกตามกลุ่มฝึก และบางครั้งพบนัยสำคัญในปฏิสัมพันธ์ของความแปรปรวนเมื่อจำแนกตามกลุ่มฝึกและรายได้ของครอบครัว

การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two-Way ANOVA) โดยมีตัวแปรตามคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน เจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรม

สถาบันอย่างสร้างสรรค์และความพร้อมต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ ส่วนตัวแปรอิสระในการวิเคราะห์ คือ การฝึก 4 แบบ และตัวแปรระดับรายได้เฉลี่ยของครอบครัว (ซึ่งแบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ระดับรายได้เฉลี่ยของครอบครัวสูง กับระดับรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่ำ)

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน คะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน เจตคติต่อการเข้าร่วมกิจสถาบันอย่างสร้างสรรค์ และความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างสร้างสรรค์ พบว่าคะแนน ตัวแปรตามทั้งหมดแปรปรวนไปตามกลุ่มฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและ 3 ใน 4 ตัวแปร (คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์, เจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมฯ, ความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมฯ) แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มฝึกกับระดับรายได้ของครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 (ผลดังตารางที่ 4.14)

ตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคต เจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์ และความพร้อมต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ของนักศึกษา จำแนกตามกลุ่มฝึกและรายได้ของครอบครัว

ตัวแปรตาม	n	แสดงค่าเอฟ และระดับนัยสำคัญทางสถิติ		
		กลุ่มฝึก (n)	รายได้ครอบครัว (ข)	(nXข)
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	120	8.403*	1.515	2.911*
ลักษณะมุ่งอนาคตฯ	120	7.252*	4.349*	.703
เจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมฯ	120	4.123*	.210	3.162*
ความพร้อมต่อการเข้าร่วมกิจกรรมฯ	120	5.891*	.929	3.146*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากการที่พบนัยสำคัญของปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มฝึกกับระดับรายได้ของครอบครัวได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe method) ซึ่งเป็นดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe method) ของตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อพฤติกรรมกรเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์และความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ เมื่อจำแนกตามกลุ่มฝึก (4 แบบ) และระดับรายได้ของครอบครัว (2 ระดับ) เป็นดังตารางที่ 25

เมื่อวิเคราะห์ตัวแปรตามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ได้พบนัยสำคัญในความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มเปรียบเทียบ 11 คู่ จาก 28 คู่ ผลสำคัญ 3 ประการ คือ 1) ในกลุ่มที่ได้รับการฝึกจิตลักษณะเพียงอย่างเดียว นักศึกษาที่มาจากครอบครัวรายได้สูงได้รับผลดีจากการฝึกโดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ($\bar{x} = 5.26$) สูงกว่านักศึกษาผู้มาจากครอบครัวรายได้ต่ำ ($\bar{x} = 4.78$) 2) ในกลุ่มนักศึกษาที่มาจากครอบครัวรายได้ต่ำได้รับผลดีจากการฝึกจิตลักษณะและทักษะโดยมีคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ($\bar{x} = 5.62$) สูงกว่าที่ได้รับการฝึกจิตลักษณะเพียงอย่างเดียว ($\bar{x} = 4.78$) 3) กลุ่มผู้ได้รับการฝึก 100% มีคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าฝึกทักษะเพียงอย่างเดียวและกลุ่มควบคุมเมื่อวิเคราะห์ตัวแปรเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ ได้พบผลสำคัญในความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มเปรียบเทียบ 15 คู่ จาก 28 คู่ ผลสำคัญ คือ 1) นักศึกษาผู้ได้รับการฝึกจิตลักษณะอย่างเดียว นักศึกษาผู้มาจากครอบครัวรายได้สูงได้รับผลดีจากการฝึกโดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ ($\bar{x} = 5.22$) สูงกว่านักศึกษาผู้มาจากครอบครัวรายได้ต่ำ ($\bar{x} = 4.81$) 2) นักศึกษาที่มาจากครอบครัวรายได้สูงที่ได้รับการฝึกจิตลักษณะอย่างเดียวได้รับผลดีจากการฝึกโดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ ($\bar{x} = 5.22$) สูงกว่านักศึกษาที่ได้รับการฝึกทักษะอย่างเดียว ($\bar{x} = 4.70$) และ 3) ในกลุ่มนักศึกษาที่มาจากครอบครัวรายได้ต่ำได้รับผลดีจากการฝึกจิตลักษณะร่วมกับการฝึกทักษะโดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ ($\bar{x} = 5.72$) มากกว่านักศึกษาที่ได้รับการฝึกจิตลักษณะเพียงอย่างเดียว (ฝึกจิตฯ 50% แบบที่ 1)

เมื่อวิเคราะห์ตัวแปรความพร้อมที่จะเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ได้พบนัยสำคัญในความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มเปรียบเทียบ 17 คู่ จาก 28 ผลสำคัญคือ 1) การฝึกจิตลักษณะเพียงอย่างเดียวทำให้นักศึกษาที่มาจากครอบครัวรายได้สูงมีความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ ($\bar{x} = 5.01$) สูงกว่านักศึกษาที่มาจากครอบครัวรายได้ต่ำ ($\bar{x} = 4.47$) 2) นักศึกษาจากครอบครัวรายได้สูงได้รับประโยชน์จากการฝึกจิตลักษณะอย่างเดียวโดยมีคะแนนเฉลี่ยความพร้อมฯ ($\bar{x} = 5.01$) สูงกว่าจากการฝึกทักษะฯอย่างเดียว ($\bar{x} = 4.38$)

จากผลวิเคราะห์ดังกล่าวข้างต้นสามารถนำมาสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษาที่ได้รับการฝึกจิตลักษณะอย่างเดียว (ฝึก 50 % แบบที่ 1) ถ้ามาจากกลุ่มครอบครัวรายได้สูงได้รับผลดีจากการฝึกโดยมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรม

สถาบันอย่างสร้างสรรค์และความพร้อมที่จะเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ สูงกว่า นักศึกษากลุ่มครอบครัวรายได้ต่ำ

2. นักศึกษากลุ่มครอบครัวรายได้ต่ำ ถ้าได้รับการฝึกทั้งจิตลักษณะและทักษะ (ฝึก 100%) หรือฝึกทักษะอย่างเดียว (ฝึกทักษะ 50% แบบที่ 2) ได้รับผลดีจากการฝึกโดยมี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หรือเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์สูงกว่านักศึกษาที่ ได้รับการฝึกจิตลักษณะเพียงอย่างเดียว (ฝึกจิตฯ 50 % แบบที่ 1)

3. นักศึกษากลุ่มครอบครัวรายได้สูง ถ้าได้รับการฝึกจิตลักษณะอย่างเดียวได้รับผลดี จากการฝึก โดยมีเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์และความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์สูงกว่านักศึกษาที่ได้รับการฝึกทักษะเพียงอย่างเดียว (ฝึกทักษะ 50 % แบบที่ 2)

ตารางที่ 4.14 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe ความแปรปรวนคะแนนของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเข้าร่วม กิจกรรมสร้างสรรค์ และความพร้อมต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบัน อย่างสร้างสรรค์ของนักศึกษาตามกลุ่มฝึกและรายได้ของครอบครัว เมื่อวัดทันทีหลังฝึก

กลุ่มฝึก/ รายได้										
			31	11	22	21	12	32	42	41
	n	$\bar{X}$ (แรงจูงใจ)	4.78	4.81	4.84	4.87	4.97	5.26	5.59	5.62
31	19	4.78	-	0.03	0.06	0.29	0.37	0.48*	0.81*	0.84*
11	14	4.81		-	0.03	0.06	0.16	0.45	0.78*	0.81*
22	14	4.84			-	0.03	0.13	0.42	0.75*	0.78*
21	16	4.87				-	0.10	0.39	0.72*	0.75*
12	19	4.97					-	0.29	0.62*	0.65*
32	11	5.26						-	0.33	0.36
42	20	5.59							-	0.03
41	10	5.62								-

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

กลุ่มฝึก/ รายได้			22	11	31	21	12	32	42	41
	n	$\bar{x}$ (เจตคติ)	4.70	4.76	4.81	4.99	5.11	5.22	5.58	5.72
22	14	4.70	-	0.06	0.11	0.29	0.40*	0.45*	0.88*	1.02*
11	14	4.76		-	0.05	0.23	0.35	0.46*	0.82*	0.96*
31	19	4.81			-	0.18	0.30	0.41*	0.77*	0.91*
21	16	4.99				-	0.12	0.23	0.59*	0.73*
12	16	5.11					-	0.11	0.47*	0.61*
32	11	5.22						-	0.36	0.50*
42	20	5.58							-	0.14
41	10	5.72								-

กลุ่มฝึก/ รายได้			11	22	31	21	12	32	41	42
	n	$\bar{x}$ (ความพร้อม)	4.32	4.38	4.47	4.61	4.75	5.01	5.44	5.71
11	14	4.32	-	0.04	0.09	0.29	0.37*	0.45*	1.06*	1.06*
22	14	4.38		-	0.09	0.23	0.37*	0.63*	1.06*	1.06*
31	19	4.47			-	0.14	0.28	0.54*	0.97*	0.97*
21	16	4.61				-	0.14	0.40*	0.83*	0.83*
12	16	4.75					-	0.26	0.69*	0.69*
32	11	5.01						-	0.43*	0.43*
41	10	5.44							-	0.26
42	20	5.71								-

กลุ่มฝึก	1 : ฝึกจิตฯและทักษะฯ (100%)	2 : ฝึกจิตฯ (50%) แบบที่ 1
	3 : ฝึกทักษะฯ (50%) แบบที่ 2	4 : ฝึกควบคุม (100%)

รายได้เฉลี่ยของครอบครัว 1 : รายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 10,000 บาท/เดือน

2 : รายได้เฉลี่ยตั้งแต่ 10,000 บาท/เดือนขึ้นไป

**2.5.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
สถาบันอย่างสร้างสรรค์ พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ แรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และเจตคติต่อโครงการอบรมของนักศึกษาหลัง
ฝึก 1 เดือนตามกลุ่มฝึกและรายได้ของครอบครัว**

การวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรจิตลักษณะสำคัญและพฤติกรรมที่วัด
หลังฝึก 1 เดือน โดยจำแนกตามกลุ่มฝึกและระดับรายได้ของครอบครัวได้พบนัยสำคัญของความ
แปรปรวนเมื่อจำแนกตามกลุ่มฝึก และบางครั้งพบนัยสำคัญในปฏิสัมพันธ์ของความแปรปรวนเมื่อ
จำแนกตามกลุ่มฝึกและรายได้ของครอบครัว

การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two-Way ANOVA) โดยมีตัวแปร
ตามคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน เจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบัน
อย่างสร้างสรรค์ พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ และเจตคติต่อโครงการ
ส่วนตัวแปรอิสระในการวิเคราะห์ คือ การฝึก 4 แบบ และระดับรายได้เฉลี่ยของครอบครัว

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า คะแนนของลักษณะมุ่งอนาคต
ควบคุมตน และพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์แปรปรวนไปตาม
ปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างกลุ่มฝึกและรายได้ของครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
แต่ไม่พบนัยสำคัญของความแปรปรวนของคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเข้าร่วม
กิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ และเจตคติต่อโครงการอบรมตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่าง
กลุ่มฝึกและรายได้ของครอบครัว (ผลดังตารางที่ 4.15)

ตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของจิตลักษณะสำคัญและพฤติกรรมการเข้าร่วม
กิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์ (หลังฝึกและเจตคติต่อโครงการอบรมวัด
1 เดือนหลังฝึก)

ตัวแปรตาม	n	แสดงค่าเอฟ และระดับนัยสำคัญ		
		ทางสถิติ		
		กลุ่มฝึก	รายได้ครอบครัว	
		(ก)	(ข)	(กXข)
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	120	24.954*	1.605	9.75
ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	120	8.212*	.667	4.472*
เจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมฯ	120	9.345*	.644	1.503
พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมฯ	120	1.571*	.295	2.914*
เจตคติต่อโครงการอบรม	120	5.982*	3.988	.928

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe method) ของตัวแปรพฤติกรรมกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันฯ และลักษณะมุ่งอนาคต และการควบคุมตนซึ่งวัดหลังการฝึก 1 เดือน เมื่อจำแนกตามกลุ่มฝึกและระดับรายได้ของครอบครัว (ผลดังตารางที่ 4.16)

เมื่อวิเคราะห์ตัวแปรตามพฤติกรรมกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันฯ ได้พบ
 นัยสำคัญในความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มเปรียบเทียบ 11 คู่ ผลสำคัญคือ 1) ในกลุ่ม
 นักศึกษาที่ได้รับการฝึกจิตลักษณะร่วมกับการฝึกทักษะ (ฝึก100%) ผู้ที่มาจากครอบครัวรายได้สูง
 ได้รับประโยชน์จากการฝึกโดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมฯ ($\bar{x} = 14.19$) สูงกว่าผู้ที่มาจาก
 ครอบครัวรายได้ต่ำ ($\bar{x} = 10.94$) ขณะที่ในกลุ่มนักศึกษาที่ได้รับการฝึกจิตลักษณะเพียงอย่าง
 เดียวผู้ที่มาจากครอบครัวรายได้ต่ำได้รับประโยชน์จากการฝึกโดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมฯ
 ($\bar{x} = 12.49$) สูงกว่าผู้มาจากครอบครัวรายได้สูง ($\bar{x} = 9.89$) 2) นักศึกษาที่มาจากครอบครัว
 รายได้สูงที่ได้รับการฝึกจิตลักษณะร่วมกับฝึกทักษะมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมฯ ($\bar{x} = 14.19$)
 สูงกว่าที่ได้รับการฝึกจิตลักษณะอย่างเดียว ($\bar{x} = 9.89$) และที่ไม่ได้รับการฝึก(ควบคุม)เลย
 ($\bar{x} = 9.87$) 3) นักศึกษาที่มาจากครอบครัวรายได้ต่ำที่ได้รับการฝึกจิตลักษณะอย่างเดียวมีคะแนน
 เฉลี่ยพฤติกรรม ($\bar{x} = 12.49$) สูงกว่าที่ได้รับการฝึกทักษะอย่างเดียว ($\bar{x} = 10.16$) และไม่ได้รับ
 การฝึกเลย ($\bar{x} = 7.57$)

เมื่อวิเคราะห์ตัวแปรตามลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน (ที่วัด 1 เดือน) หลัก
 ฝึกได้พบนัยสำคัญในความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มเปรียบเทียบ 13 คู่ ผลสำคัญคือ 1) นักศึกษาที่
 ได้รับการฝึก 100 % มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนสูงว่านักศึกษากลุ่มอื่นทุกกลุ่ม 2) นักศึกษาที่
 ได้รับการฝึก100 % ที่มาจากครอบครัวรายได้สูงมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ($\bar{x} = 4.65$) สูงกว่า
 นักศึกษาที่มาจากครอบครัวรายได้ต่ำ ($\bar{x} = 3.85$)

เมื่อวิเคราะห์ตัวแปรตามพฤติกรรมกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันฯ อย่าง
 สร้างสรรค์ (ที่วัดหลังฝึก 1 เดือน) ได้พบนัยสำคัญความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มเปรียบเทียบ
 13 คู่ ผลสำคัญคือ 1) นักศึกษาที่ได้รับการฝึกจิตฯและทักษะฯ (100%) ในกลุ่มนักศึกษาที่มาจาก
 ครอบครัวรายได้สูงมีพฤติกรรมกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันฯอย่างสร้างสรรค์มากกว่านักศึกษาที่มาจาก
 ครอบครัวรายได้ต่ำ นักศึกษาที่ได้รับการฝึกจิตลักษณะฯ (ฝึกจิตฯ 50% แบบที่ 1) ในกลุ่ม
 นักศึกษาที่มาจากครอบครัวรายได้ต่ำมีพฤติกรรมกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันฯอย่างสร้างสรรค์
 มากกว่านักศึกษาที่มาจากครอบครัวรายได้สูง 2) นักศึกษาที่มาจากครอบครัวรายได้สูงที่ได้รับ

การฝึกจิตลักษณะฯและทักษะฯ (ฝึก 100 %) มีพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์มากกว่านักศึกษากลุ่มครอบครัวรายได้สูงที่ได้รับการฝึกจิตลักษณะฯอย่างเดียว (ฝึกจิตฯ 50 % แบบที่ 1) และนักศึกษากลุ่มควบคุม (ฝึกกิจกรรมควบคุม 100 %) 3) นักศึกษาที่มาจากครอบครัวรายได้ต่ำที่ได้รับการฝึกจิตลักษณะฯอย่างเดียว (ฝึกจิตลักษณะฯ 50 % แบบที่ 1) มีพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์มากกว่านักศึกษากลุ่มรายได้ครอบครัวต่ำที่ได้รับการฝึกทักษะฯ อย่างเดียว (ฝึกทักษะฯ 50% แบบที่ 2) และนักศึกษากลุ่มควบคุม (ฝึกกิจกรรมควบคุม 100%)

เมื่อวิเคราะห์ตัวแปรตามลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน(ที่วัดหลังฝึก 1 เดือน) ได้พบนัยสำคัญความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มเปรียบเทียบ 13 คู่ ผลสำคัญคือ 1) นักศึกษากลุ่มครอบครัวรายได้สูงที่ได้รับการฝึกจิตฯและทักษะฯ (100%) มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมากกว่านักศึกษากลุ่มอื่นทุกกลุ่ม 2) นักศึกษาที่ได้รับการฝึกจิตฯและทักษะฯ (100%) ที่มาจากกลุ่มครอบครัวรายได้สูงมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมากกว่านักศึกษากลุ่มครอบครัวรายได้ต่ำ 3) นักศึกษากลุ่มครอบครัวรายได้ต่ำที่ได้รับการฝึกจิตฯและทักษะฯ (100%) มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนสูงกว่ากลุ่มอื่นทุกกลุ่ม

จากผลวิเคราะห์ดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ดังนี้

1) นักศึกษาที่ได้รับการฝึกจิตลักษณะฯและทักษะฯ (100 %) ที่มาจากครอบครัวรายได้สูงมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์สูงกว่านักศึกษาที่มาจากครอบครัวรายได้ต่ำ

2) นักศึกษาที่มาจากกลุ่มครอบครัวรายได้สูงที่ได้รับการฝึกจิตลักษณะฯและทักษะฯ (100%) มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์สูงกว่านักศึกษาที่ได้รับการฝึกจิตลักษณะฯอย่างเดียว (ฝึกจิตฯ 50 % แบบที่ 1) และนักศึกษาที่ได้รับการฝึกกลุ่มควบคุม (ฝึกกิจกรรมควบคุม 100%)

3) นักศึกษาที่มาจากกลุ่มครอบครัวรายได้ต่ำที่ได้รับการฝึกจิตลักษณะฯและทักษะฯ (100 %) หรือฝึกจิตลักษณะฯอย่างเดียว (ฝึกจิตฯ 50 % แบบที่ 1) มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสถาบันอย่างสร้างสรรค์สูงกว่านักศึกษาที่ได้รับการฝึกทักษะฯอย่างเดียว (ฝึกทักษะฯ 50 % แบบที่ 2) และได้รับการฝึกกลุ่มควบคุม (ฝึกกิจกรรมควบคุม 100 %)

ตารางที่ 4.16 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe

ความแปรปรวนคะแนนของพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์
และลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนของนักศึกษาตามกลุ่มฝึกและรายได้
ของครอบครัวเมื่อวัด 1 เดือนหลังฝึก

กลุ่มฝึก/ รายได้			11	12	32	22	21	41	31	42
	n	$\bar{X}$ (พฤติกรรม)	7.57	9.87	9.89	10.13	10.16	10.94	12.49	14.19
11	14	7.57	-	2.30	2.32	2.56*	2.59*	3.37*	4.92*	6.62*
12	16	9.87		-	0.02	0.26	0.29	1.07	2.62*	4.32*
32	10	9.89			-	0.24	0.27	1.05	2.60*	4.30*
22	14	10.13				-	0.03	0.81	2.36*	4.06*
21	16	10.16					-	0.78	2.33*	4.03*
41	20	10.94						-	1.55	3.25*
31	19	12.49							-	1.70
42	20	14.19								-

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

กลุ่มฝึก/ รายได้			41	32	42	31	21	22	11	12
	n	$\bar{X}$ (มุ่งอนาคต)	2.80	2.84	2.96	3.08	3.24	3.30	3.85	4.65
41	10	2.80	-	0.04	0.12	0.29	0.37	0.45	1.05*	1.85*
32	11	2.84		-	0.08	0.24	0.40	0.46	1.01*	1.81*
42	20	2.96			-	0.16	0.32	0.38	0.93*	1.73*
31	19	3.08				-	0.16	0.22	0.77*	1.57*
21	16	3.24					-	0.06	0.61*	1.41*
22	14	3.30						-	0.55*	1.35*
11	14	3.85							-	0.80*
12	16	4.65								-

กลุ่มฝึก 1 : ฝึกจิตฯและทักษะฯ (100%)

2 : ฝึกจิตฯ (50%) แบบที่ 1

3 : ฝึกทักษะฯ (50%) แบบที่ 2

4 : ฝึกควบคุม (100%)

รายได้เฉลี่ยของครอบครัว 1 : รายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 10,000 บาท/เดือน

2 : รายได้เฉลี่ยตั้งแต่ 10,000 บาท/เดือนขึ้นไป

สรุปผลการวิเคราะห์ในส่วนนี้ (ข้อ 2.5 วิเคราะห์ผลการฝึก โดยมีระดับรายได้ของครอบครัวเป็นตัวแปรสมทบ)

1. การฝึกจิตลักษณะร่วมกับการฝึกทักษะ (ฝึก 100%) และการฝึกจิตลักษณะเพียงอย่างเดียว (ฝึก 50 % แบบที่ 1) เหมาะกับกลุ่มนักเรียนที่มาจากครอบครัวรายได้สูง (โดยมีจิตลักษณะและพฤติกรรมสูงกว่า) มากกว่ากลุ่มนักเรียนที่มาจากครอบครัวรายได้ต่ำ

2. ภายในกลุ่มนักเรียนที่มาจากครอบครัวรายได้สูงการฝึกแบบที่ได้ผลดี คือ การฝึกจิตลักษณะร่วมกับการฝึกทักษะ (ฝึก 100%) และการฝึกจิตลักษณะเพียงอย่างเดียว (ฝึก 50 % แบบที่ 1) ขณะที่ภายในกลุ่มนักเรียนที่มาจากครอบครัวรายได้ต่ำการฝึกแบบจิตลักษณะร่วมกับการฝึกทักษะ (ฝึก 100%) เท่านั้นที่ได้ผลดีอย่างชัดเจน

